

Osztályozás		Budapestre vonatkozó újságcikkek	
Tárgy	027.43	Szerző: Zay László	
Hely		Cím: Az árnyék fénye	
Idő	1970.	Forrás:	
Személy		(Hely)	(Idő)
Helyszám		(Köt. v. füz.)	(Oldal)
		1970. III. 3.	

Az árnyék fénye

Aznap éppen arról beszélgettünk, hogy mennyire megváltozott a kölcsönkönyvtárak részvétele a közművelődésben, s hogy lépést tart-e ezzel a változással a könyvtárak ellátása, megbecsülése. Tavaly, az Olvasó néperért mozgalom zászlóbontásakor sok szó esett erről az összefonódó kettős kérdésről, hiszen az olvasás megkedveltetésének alapja nagyrészt a könyvtár. Öröndetes statisztikákat idéztek akkor, de adatokat arról is, *miben, és mennyire maradtunk el* más országok mögött a könyvtárak gondozása, fejlesztése, naprakész állapota, használhatósága tekintetében.

Aznap a posta indulatos panaszlevelet hozott a szerkesztőségbe. Egy budapesti olvasónk — korábbi írásunkra hivatkozva — *késérő tapasztalatait* sorakoztatja föl, hogy milyen sok a bezárt kölcsönkönyvtár. Felháborodása jogos, hiszen éppen arra hivatkozik, hogy mostanában föllendültek a különféle olvasómozgalmak, megszorodtak a pályázatok, a vetélkedők, s egyébként is mindenféle eszközt igyekszik igénybe venni művelődésügyi kormányzatunk, hogy a *hasznos olvasás tábora*t növelje. S ha ez a toborzás eredménnyel jár, az új olvasó fölkerekedik, hogy a kölcsönkönyvtárba menjen, ott zord tábla fogadja: „Tatarozás miatt zárva.”

Magunk is bosszankodva kértünk felvilágosítást a Szabó Ervin könyvtártól. Először csak kisebb helyre-

igazítást tettek: a felsorolt könyvtárak közül kettő a levél írásakor még nem volt bezárva, a levélíró a táblának csak a felét olvasta el, az egész szöveg valahogy így szólt: „Március 1-től tatarozás miatt zárva.”

Lényegében azonban megerősítették, hogy *van valamiféle „tatarozási kampány”*. A korábbi esztendőben a költségvetés igen szűkmarkú volt a fiókkönyvtárak gondozására szánt összegekkel: egyre egyre évente átlagosan legfeljebb három és félezer forint jutott, vagyis jutott volna, mert így bizony a száztizenhat fiókkönyvtár közül csak néhányat tudtak tatarozni, s a többinek az állapota eközben nagyon leromlott. *Tavaly óta azonban csaknem tízszeresére emelkedett a tatarozásra szánt összeg: hozzá lehetett fogni a fiókkönyvtárak nagyarányú rendbehozásához. A fiókkönyvtáraknak mintegy a felét lehet tatarozni, s a harmadában folyik is — tavaly, s az idén — az alapvető felújítás.*

Ez is egy lépés a könyvtárak fejlődésében, ezzel is közelebb jutunk ahhoz, hogy a kölcsönkönyvtárak jól betölthessék feladataikat az olvasás megkedveltetésében, a művelődés szolgálatában. Biztos, hogy akad még árnyék is jócskán, vagyis megoldásra, orvoslásra váró probléma, de azt se felejtjük szem elől, hogy ha a nap delelő felé emelkedik, egyre több a fény, s rövidül az árnyék.

Zay László